

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

1. คำถามการวิจัย
2. ความมุ่งหมายของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. การอภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

คำถามการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดคำถามการวิจัยไว้ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีลักษณะอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

3. คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบ โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง (Document Analysis) สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 คน และกรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน จำนวน 2 แห่ง

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน

ระยะที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สัมภาษณ์ความคิดเห็นของ จากผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้จัดการโรงเรียน และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 588 คน

ระยะที่ 4 การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยตรวจสอบความเหมาะสมความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของคู่มือ การใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 14 คน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยสรุปเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ ระยะที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบ ระยะที่ 3 ผลการตรวจสอบของรูปแบบ และ ระยะที่ 4 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและการศึกษาสถานศึกษาเอกชนดีเด่น พบว่า รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง

วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านปัจจัย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

1) วิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ 2) การมีส่วนร่วม 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการติดต่อสื่อสาร 4) โครงสร้างการบริหาร และ 5) การระดมทรัพยากร

2. องค์ประกอบด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

2.1 ขอบเขตการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ประกอบด้วย

1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ 3) สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 4) การวัดผลประเมินผล 5) การนิเทศการศึกษา และ 6) การพัฒนาบุคลากร

2.2 ขั้นตอนและวิธีการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

ประกอบด้วย 1) ชั้นวิเคราะห์ปัญหา ระบุปัญหาและตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ชั้นติดต่อกับผู้มีส่วนได้เสียและองค์กรที่จะเป็นเครือข่าย 3) ชั้นกำหนดวิสัยทัศน์และพันธสัญญาสู่เป้าหมายร่วมกัน 4) ชั้นพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือ 5) ชั้นพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือและขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม และ 6) ชั้นติดตามและประเมินผล

3. องค์ประกอบด้านผลลัพธ์ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

1) การประหยัด 2) การเกิดองค์ความรู้ 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4) ความร่วมมือ และ 5) คุณภาพการศึกษา

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ 117 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 องค์ประกอบด้านปัจจัยเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ มี 5 องค์ประกอบย่อย 22 ตัวแปร ดังนี้

1.1.1 วิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ มี 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) เครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ร่วมกัน 2) วิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ 3) เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน 4) เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของโรงเรียนในเครือข่าย และ 5) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการร่วมกันที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนด

1.1.2 การมีส่วนร่วม มี 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) เครือข่ายมีส่วนร่วมคิดวางแผนให้งานเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น 2) เครือข่ายมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ 3) เครือข่ายมีส่วนร่วมติดตาม ประเมินผล และ 4) เครือข่ายมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา

1.1.3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการติดต่อสื่อสาร มี 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในเครือข่ายผ่านกิจกรรมหลากหลายและต่อเนื่อง 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้อาจดำเนินการอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่าย 4) มีการติดต่อสื่อสารกันภายในเครือข่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ 5) การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two-way Communication) ทั้งภายในและภายนอกเครือข่าย และ 6) การสื่อสารมีความสม่ำเสมอ รวดเร็วและใช้ช่องทางในการสื่อสาร ที่เหมาะสม

1.1.4 ด้านโครงสร้างการบริหาร มี 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารของเครือข่ายอย่างชัดเจน 2) มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหาร เพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติงาน 3) มีการกำหนดตำแหน่งตามโครงสร้างการบริหารงานตามลำดับชั้น

1.1.5 การระดมทรัพยากร มี 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) มีการใช้ทรัพยากร ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ที่มีอยู่ร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างกันในเครือข่าย 2) มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาการศึกษา และ 3) มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม

1.2 องค์ประกอบด้านขอบเขตและขั้นตอนวิธีการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ มี 6 องค์ประกอบย่อย 72 ตัวแปร ดังนี้

1.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน 12 ตัวแปร ได้แก่

- 1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 1.1) วิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาหลักสูตร 1.2) กำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหา วิธีการ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้การนำหลักสูตรไปใช้ การตรวจสอบและการประเมินหลักสูตร
- 2) ขั้นตอนติดต่อกับผู้ที่จะเป็นเครือข่าย 2.1) เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่ายในการพัฒนาหลักสูตร 2.2) สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการพัฒนาหลักสูตร 3) ขั้นตอนกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน 3.1) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน 3.2) วิสัยทัศน์ของการพัฒนาหลักสูตรที่กำหนดมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่ายมีความชัดเจน มีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) ขั้นตอนพัฒนาความร่วมมือ 4.1) สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการทำงานร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่ายในการพัฒนาหลักสูตร 4.2) สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์เป็นกัลยาณมิตรต่อกันมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ปัญหาาร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร 5) ขั้นตอนขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม 5.1) กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน 5.2) นำแผนงานกิจกรรมในการพัฒนาหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาร่วมกันและขยายผลอย่างต่อเนื่อง และ 6) ขั้นตอนติดตามและประเมินผล 6.1) กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรร่วมกัน 6.2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง

1.2.2 ด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน 12 ตัวแปร ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 1.1) ขั้นวิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ 1.2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ขั้นตอนติดต่อกับผู้ที่จะเป็นเครือข่าย 2.1) เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่ายในการจัดการเรียนรู้ 2.2) สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการจัดการเรียนรู้ 3) ขั้นตอนกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน 3.1) กำหนด

วิสัยทัศน์และเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ 3.2) วิสัยทัศน์ของ การจัดการเรียนรู้ที่กำหนดมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่าย มีความชัดเจน มีเป้าหมายร่วมกัน และสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) **ขั้นพัฒนาความร่วมมือ** 4.1) สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย 4.2) สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 5) **ขั้นขยายกิจกรรมหรือ ขยายกลุ่ม** 5.1) กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน 5.2) นำแผนงานกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและขยายผลอย่างต่อเนื่อง และ 6) **ขั้นติดตามและประเมินผล** 6.1) กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 6.2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง

1.2.3 ด้านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย

6 ขั้นตอน 12 ตัวแปร ได้แก่ 1) **ขั้นการวิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย** 1.1) วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 1.2) กำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระและกิจกรรมในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน 2) **ขั้นติดต่อกับผู้ที่จะเป็นเครือข่าย** 2.1) เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่ายในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2.2) สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) **ขั้นกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน** 3.1) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาและจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3.2) วิสัยทัศน์ในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่กำหนดต้องมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่าย มีความชัดเจนมีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) **ขั้นพัฒนาความร่วมมือ** 4.1) สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อศึกษาร่วมกัน เพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย 4.2) สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อศึกษาร่วมกัน 5) **ขั้นขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม**

5.1) กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิด ความสำเร็จ ร่วมกัน 5.2) นำแผนงานกิจกรรมในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและขยายผลอย่างต่อเนื่อง และ 6) ขึ้นติดตามและประเมินผล 6.1) กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6.2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการพัฒนาและจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง

1.2.4 ด้านการวัดผลประเมินผล ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน 12 ตัวแปร ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 1.1) วิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ 1.2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมในการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของเครือข่าย 2) ขึ้นติดต่อกับผู้ที่จะเป็นเครือข่าย 2.1) เสนอโครงการความร่วมมือของเครือข่ายในการวัดผลและประเมินผล 2.2) สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการวัดผลและประเมินผล 3) ขึ้นกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน 3.1) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการวัดผลและประเมินผล 3.2) วิสัยทัศน์ในการวัดผลและ ประเมินผลที่กำหนดมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่ายมีความชัดเจนมีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) ขึ้นพัฒนาความร่วมมือ 4.1) สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการวัดผลและประเมินผลร่วมกันเพื่อตอบสนองของความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย 4.2) สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาในการวัดผลและประเมินผล ร่วมกัน 5) ขึ้นขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม 5.1) กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน 5.2) นำแผนงานกิจกรรมในการวัดผลและประเมินผลไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และ 6) ขึ้นติดตามและประเมินผล 6.1) กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลในการนำเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ไปใช้ 6.2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการใช้เครื่องมือ การวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาร่วมกัน และการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง

1.2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน 12 ตัวแปร ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 1.1) วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการนิเทศการศึกษา 1.2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมในการนิเทศการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความจำเป็นของเครือข่าย 2) ขั้นตอนติดต่อกับผู้ที่จะเป็นเครือข่าย 2.1) เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่ายในการนิเทศการศึกษา 2.2) สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการนิเทศการศึกษา
- 3) ขั้นตอนกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน 3.1) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการนิเทศ การศึกษา 3.2) วิสัยทัศน์ในการนิเทศการศึกษาที่กำหนดต้องมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่ายมีความชัดเจนมีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้
- 4) ขั้นตอนพัฒนาความร่วมมือ 4.1) สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการนิเทศการศึกษา ร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย 4.2) สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหา ในการนิเทศการศึกษาร่วมกัน 5) ขั้นตอนขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม 5.1) กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการนิเทศการศึกษา เพื่อให้เกิด ความสำเร็จร่วมกัน 5.2) นำแผนงานกิจกรรมในการนิเทศการศึกษาไปสู่ การปฏิบัติในสถานศึกษาและขยายผลอย่างต่อเนื่อง และ 6) ขั้นตอนติดตามและประเมินผล 6.1) กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านในการนิเทศการศึกษา 6.2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลในการนิเทศการศึกษาร่วมกันและการสะท้อนผล การประเมิน เพื่อการปรับปรุง

1.2.6 ด้านการพัฒนาบุคลากร ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน 12 ตัวแปร

- 1) การวิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 1.1) วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากร 1.2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับปัญหาความจำเป็นของเครือข่าย 2) ขั้นตอนติดต่อกับผู้ที่จะเป็นเครือข่าย 2.1) เสนอโครงการความร่วมมือของเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากร 2.2) สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากร 2.3) ขั้นตอนกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน 3.1) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากร 3.2) วิสัยทัศน์ในการพัฒนาบุคลากรที่กำหนดต้องมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่าย มีความชัดเจน มีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) ขั้นตอนพัฒนาความร่วมมือ

4.1) สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการพัฒนาบุคลากรร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย 4.2) สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาในการพัฒนาบุคลากรร่วมกัน 5) ชั้นขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม

5.1) กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน 5.2) นำแผนงานกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและขยายผลอย่างต่อเนื่อง และ 6) ชั้นติดตามและประเมินผล 6.1) กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านการพัฒนาบุคลากร 6.2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลในการพัฒนาบุคลากรร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง

1.3 องค์ประกอบด้านผลลัพธ์ มี 5 องค์ประกอบย่อย 23 ตัวแปร ดังนี้

1.3.1 ด้านการประหยัด มี 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) การงบประมาณ

2) บุคลากร 3) อาคาร สถานที่ 4) วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และ 5) เวลา

1.3.2 ด้านการเกิดองค์ความรู้ มี 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) เครือข่ายก่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ 2) เกิดการค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนา 3) บุคลากรมีการตื่นตัวต่อการพัฒนาความรู้และความสามารถ และ 4) เกิดความคิดริเริ่มหรือแนวคิดใหม่ ๆ ในการทำงานที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน

1.3.3 ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มี 5 ตัวแปร ดังนี้ 1) บุคลากรได้รับการพัฒนาตนเองจากผู้มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญทำให้ส่งผลต่อการพัฒนางาน 2) เกิดการเรียนรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ 3) เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ทักษะร่วมกัน 4) ได้รับข่าวสารและมีแหล่งข้อมูลเพิ่มมากขึ้น และ 5) มีเพื่อนหลากหลายรูปแบบหลายความคิดช่วยแก้ปัญหาในการทำงานได้

1.3.4 ความร่วมมือ มี 4 ตัวแปร ดังนี้ 1) มีการช่วยเหลือแบ่งปัน 2) มีความรับผิดชอบร่วมกัน 3) มีการสื่อสารและการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และ 4) มีการระดมความคิดที่หลากหลายในการแก้ปัญหาการทำงาน

1.3.5 คุณภาพการศึกษา มี 5 ตัวแปร ดังนี้ 1) คุณภาพการเรียนการสอนได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น 2) นักเรียนมีคุณลักษณะตามที่กำหนดและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น 3) เกิดความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการจัดการศึกษา 4) โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐานทั้งจากภายในและภายนอก และ 5) โรงเรียนได้รับการยอมรับจากชุมชนสังคมและหน่วยงานอื่นๆ

ระยะที่ 3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ

การตรวจสอบความเหมาะสมโดยสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 588 คน ผลการตรวจสอบความเหมาะสม สรุปดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านปัจจัยเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.01$) ด้านผลลัพธ์ ($\bar{X} = 4.01$) และด้านขอบเขตและขั้นตอนวิธีการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.00$) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ปัจจัยเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.05$) ด้านโครงสร้างการบริหาร ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.97$) และด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.96$)

1.1.1 ด้านวิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน ($\bar{X} = 4.08$) เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของโรงเรียนในเครือข่าย ($\bar{X} = 4.05$) และวิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ ($\bar{X} = 4.04$)

1.1.2 ด้านโครงสร้างการบริหาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหาร เพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.08$) เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารของเครือข่ายอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.05$) และมีการกำหนดตำแหน่งตามโครงสร้างการบริหารงาน ($\bar{X} = 4.03$)

1.1.3 ด้านการมีส่วนร่วม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ เครือข่ายมีส่วนร่วม

ร่วมคิด วางแผนให้งานเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.07$) เครือข่ายมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.04$) และเครือข่ายมีส่วนร่วมติดตาม ประเมินผล ($\bar{X} = 3.95$)

1.1.4 ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการติดต่อสื่อสาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่าย ($\bar{X} = 4.01$) มีการติดต่อสื่อสารกันในเครือข่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ($\bar{X} = 4.00$) และการสื่อสารมีความสม่ำเสมอรวดเร็วและใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.99$)

1.1.5 ด้านการระดมทรัพยากร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาการศึกษา ($\bar{X} = 4.00$) มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.00$) และมีการใช้ทรัพยากร ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ที่มีอยู่ร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างกันในเครือข่าย ($\bar{X} = 3.96$)

1.2 ผลลัพธ์ โดยรวม ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.09$) ด้านความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.05$) และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.01$) ด้านการเกิดองค์ความรู้ ($\bar{X} = 4.00$) และด้านการประหยัด ($\bar{X} = 3.92$)

1.2.1 คุณภาพการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ โรงเรียนได้รับการยอมรับจากชุมชนสังคมและหน่วยงานอื่นๆ ($\bar{X} = 4.12$) โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐานทั้งจากภายในและภายนอก ($\bar{X} = 4.10$) และเกิดความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

1.2.2 ความร่วมมือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ มีการช่วยเหลือแบ่งปัน ($\bar{X} = 4.10$) มีการสื่อสารและการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 4.10$) และมีการระดมความคิดที่หลากหลายในการแก้ปัญหาการทำงาน ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ

1.2.3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ ได้รับข่าวสารและมีแหล่งข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.04$) มีเพื่อนหลากหลายรูปแบบหลายความคิดช่วยแก้ปัญหาในการทำงานได้ ($\bar{X} = 4.04$) และบุคลากรได้รับการพัฒนาตนเองจากผู้มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญทำให้ส่งผลต่อการพัฒนางาน ($\bar{X} = 4.03$)

1.2.4 การเกิดองค์ความรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ เครือข่ายก่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ ($\bar{X} = 4.02$) เกิดความคิดริเริ่มหรือแนวคิดใหม่ๆ ในการทำงานที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.00$) และเกิดการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 3.98$)

1.2.5 การประหยัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ เวลา ($\bar{X} = 3.92$) บุคลากร ($\bar{X} = 3.92$) และอาคาร สถานที่ ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

1.3 ขอบเขตและขั้นตอนวิธีการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวม ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.99$) ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 3.98$) ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 3.95$) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.95$) ด้านการวัดผล ประเมินผล ($\bar{X} = 3.94$) และด้านสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 3.93$)

1.3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.03$) กำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหา วิธีการ และแนวทางการจัดการเรียนรู้อ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ การนำหลักสูตรไปใช้การตรวจสอบและการประเมินหลักสูตร ($\bar{X} = 4.02$) และ กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ

1.3.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} =$

4.03) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 4.01$) และเสนอโครงการความร่วมมือของเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 3.99$) ตามลำดับ

1.3.3 ด้านการนิเทศการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการนิเทศการศึกษาเพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน ($\bar{X} = 3.98$) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 3.97$) และวิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

1.3.4 ด้านการจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.01$) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.99$) และกำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.99$) ตามลำดับ

1.3.5 ด้านการวัดผล ประเมินผล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวัดผลและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.98$) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 3.97$) และกำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมิน ผลในการนำเครื่อง มือการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ

1.3.6 ด้านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิด ความสำเร็จ ร่วมกัน ($\bar{X} = 3.97$) วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 3.96$) และกำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

**ระยะที่ 4 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตามรูปแบบ
การจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ**

การตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตามรูปแบบการจัดการเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการประชุม
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 14 คน ผลการตรวจสอบความเหมาะสม สรุปดังนี้

ผลการตรวจสอบความเหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ของคู่มือ
การใช้ตามรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) จำนวน
14 คน ในวันศุกร์ที่ 22 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 เวลา 08.30–12.00 น. ณ ห้องประชุม
โรงแรมภูพานเพลส มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลการประชุมพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความ
คิดเห็นสอดคล้องกันในประเด็น มีความเหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ทุกประเด็น
การพิจารณา ได้แก่ หลักการและเหตุผลวัตถุประสงค์ ประโยชน์ เนื้อหาสาระ วิธีการวัด
ประเมินผล และข้อเสนอแนะในการใช้คู่มือ ผู้บริหาร ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำคู่มือไป
ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพ
การจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน
เอกชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมผู้วิจัย
ได้ดำเนินการปรับตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อคู่มือมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนาแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามขั้นตอนของการวิจัยทำให้ได้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการที่เป็นโครงสร้างเชื่อมโยงของปัจจัยกระบวนการ/ขั้นตอนการสร้างเครือข่ายและผลลัพธ์การดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างกลุ่มบุคคล หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ที่จะประสานเชื่อมโยงเข้าหากันเป็นเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคุณภาพมีขั้นตอน/วิธีการสร้างเครือข่าย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวิเคราะห์ปัญหา ระบุปัญหาและตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นติดต่อกับผู้มีส่วนได้เสียและองค์กรที่จะเป็นเครือข่าย 3) ขั้นกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธสัญญาสู่เป้าหมายร่วมกัน 4) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือ 5) ขั้นพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือและขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม และ 6) ขั้นติดตามและประเมินผล ซึ่งแต่ละประเด็นอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 ด้านปัจจัยเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเป็นองค์ประกอบสำคัญของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ โดยเครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ร่วมกัน วิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของโรงเรียนในเครือข่าย และเครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการร่วมกันที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนด 2) การมีส่วนร่วมเครือข่ายมีส่วนร่วมคิด วางแผนให้งานเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น เครือข่ายมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ เครือข่ายมีส่วนร่วมติดตาม ประเมินผล เครือข่ายมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการติดต่อสื่อสาร มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในเครือข่ายผ่านกิจกรรมหลากหลายและต่อเนื่อง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้อาจดำเนินการอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่าย มีการติดต่อสื่อสารกันภายในเครือข่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two-way Communication) ทั้งภายในและภายนอก
 เครือข่าย และการสื่อสารมีความสม่ำเสมอรวดเร็วและใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม

4) โครงสร้างการบริหาร เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารของเครือข่าย
 อย่างชัดเจน มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหาร เพื่อเป็นกรอบใน
 การปฏิบัติงานมีการกำหนดตำแหน่งตามโครงสร้างการบริหารงานตามลำดับชั้น

5) การระดมทรัพยากรมีการใช้ทรัพยากร ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ที่มีอยู่ร่วมกันหรือ
 แลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างกันในเครือข่าย มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
 และเกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาการศึกษา และ มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน
 ประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก งานวิชาการถือว่าเป็น
 หัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับสถานศึกษาเพราะเกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตร
 การเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น การดำเนินงานเครือข่าย
 ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำเป็นที่จะต้อง
 ปัจจัยสำคัญสนับสนุนให้บุคคล หน่วยงาน องค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
 ทางวิชาการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่มีร่วมกัน มีประโยชน์และเกิดประสิทธิภาพต่อการ
 จัดการศึกษาของสถานศึกษา สอดคล้องกับ เพิ่มศักดิ์ บัณฑิต (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา
 การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบของเครือข่าย
 ความร่วมมือทางวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน คุณลักษณะสำคัญของเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการ ประกอบด้วย
 การสร้างวิสัยทัศน์เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ การมีส่วนร่วมของสมาชิก
 การพัฒนาสมาชิกเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง การติดตามและประเมินผล

ข้อสังเกตจากผลการวิจัยยังพบว่า ปัจจัยเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
 ด้านที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ ทั้งนี้
 อาจเป็นเพราะว่า เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกันให้
 ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของโรงเรียนในเครือข่าย มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้
 วิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ จะสร้างพลังให้กับองค์กรทำให้องค์กรมีการรวมพลังมุ่ง
 ไปในทิศทางเดียวกันได้โดยมีจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน เป็นแนวทางที่แสดงให้เห็นว่า
 หน่วยงานต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุความต้องการในอนาคตเป็นไปในทิศทาง

เดียวกันและยังเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ สมคักดี ดลประสิทธิ์ (2544, หน้า 8) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ มีความสำคัญ 5 ประการ คือ

- 1) ช่วยกำหนดทิศทางที่จะดำเนินชีวิต หรือกิจกรรมองค์กร โดยมีจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน
- 2) ช่วยให้สมาชิกทุกคนรู้ว่า แต่ละคนมีความสำคัญต่อการมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง และรู้ว่าจะทำอะไร (What) ทำไมต้องทำ (Why) ทำอย่างไร (How) และทำเมื่อใด (When)
- 3) ช่วยกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกน่าสนใจ
- 4) มีความผูกพัน มุ่งมั่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ทำท่าย เกิดความหมายในชีวิตการทำงานมีการทำงานและมีชีวิตอยู่อย่างมีเป้าหมายด้วยความภูมิใจและทุ่มเทเพื่อคุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติ และ
- 5) ช่วยกำหนดมาตรฐานของชีวิต องค์กรและสังคมที่แสดงถึงการมีชีวิตที่มีคุณภาพขององค์กรที่มีคุณภาพและสังคมที่เจริญก้าวหน้ามีความเป็นเลิศในทุกด้านในการพัฒนาวิสัยทัศน์ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2554, หน้า 5) อธิบาย ความสำคัญของวิสัยทัศน์ว่า วิสัยทัศน์จะสร้างพลังให้กับองค์กรทำให้องค์กรมีการรวมพลังมุ่งไปในทิศทางเดียวกันได้ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ภาวะผู้นำที่จะนำคนทั้งองค์กรได้ และวิสัยทัศน์ของหน่วยงานหรือองค์กรซึ่งวิสัยทัศน์ทำให้ได้เปรียบในแข่งขันในโลกของการแข่งขันผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ย่อมได้เปรียบเสมอเพราะสามารถจะเนเหตุการณ์ในอนาคตได้ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556, ออนไลน์) ได้ให้ความสำคัญของวิสัยทัศน์ไว้ว่า

- 1) ช่วยกำหนดทิศทางที่จะดำเนินชีวิตหรือกิจกรรมองค์กร โดยมีจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน
- 2) ช่วยให้สมาชิกทุกคนรู้ว่าแต่ละคนมีความสำคัญต่อการมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง และรู้ว่าจะทำอะไร (What) ทำไมต้องทำ (Why) ทำอย่างไร (How) และทำเมื่อใด (When)
- 3) ช่วยกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกน่าสนใจมีความผูกพัน มุ่งมั่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจทำท่ายเกิดความหมายในชีวิตการทำงาน มีการทำงานและมีชีวิตอยู่อย่างมีเป้าหมายด้วยความภูมิใจ และทุ่มเทเพื่อคุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติ และ
- 4) ช่วยกำหนดมาตรฐานของชีวิต องค์กร และสังคมที่แสดงถึงการมีชีวิตที่มีคุณภาพ องค์กร ที่มีคุณภาพ และสังคมที่เจริญก้าวหน้ามีความเป็นเลิศในทุกด้าน

1.2 ด้านขอบเขตและขั้นตอนวิธีการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1.2.1 ขอบเขตความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ถือว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาเนื่องจากเป็นงานที่เกี่ยวข้อง
โดยตรงกับการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

- 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การนิเทศการศึกษา 4) การจัดการเรียนรู้
- 5) การวัดผล ประเมินผล และ 6) สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.2.1.1 การพัฒนาหลักสูตร เป็นภารกิจที่เครือข่ายต้องร่วมกัน
ดำเนินการ ดังนี้ วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อ
พัฒนาหลักสูตรกำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหา วิธีการ และแนวทางการจัดการ
เรียนรู้ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ การนำหลักสูตรไปใช้การตรวจสอบและการ
ประเมินหลักสูตร เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่
เครือข่ายในการพัฒนาหลักสูตรสร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย
ในการพัฒนาหลักสูตร กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน
วิสัยทัศน์ของการพัฒนาหลักสูตรที่กำหนดมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกใน
เครือข่ายมีความชัดเจน มีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ สร้างพันธสัญญา
หรือข้อตกลงในการทำงานร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย
ในการพัฒนาหลักสูตร สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์เป็นกัลยาณมิตรต่อกันมี
การทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ปัญหา ร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร
กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน
นำแผนงานกิจกรรมในการพัฒนาหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาร่วมกันและขยาย
ผลอย่างต่อเนื่อง กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรร่วมกัน
ดำเนินการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมิน
เพื่อการปรับปรุง ทั้งนี้ เนื่องจาก การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับการ
การจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาทั้งด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสม
มีคุณภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 35) ได้เสนอว่าหลักสูตร คือ การจัดประมวล
ประสบการณ์ที่มีความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการอย่างยิ่ง เป็นการกำหนดทิศทางใน
การปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับ ชีระพร อายุวัฒน์ (2552, หน้า 107)

กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่ต้องทำอย่างเป็นระบบและร่วมกับบุคคลหลายฝ่ายและยังพบว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญต่อการช่วยพัฒนาผู้เรียนในทุกๆ ด้าน สามารถชี้แนะให้ผู้บริหารโรงเรียน ครู ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้พยายามจัดประมวลประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้ คุณธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์บรรลุจุดหมายของการจัดการศึกษา สอดคล้องกับ เจริญพร คำจารย์ (2558, หน้า 296) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องดำเนินการ 1) กำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่มีความสมดุลต่อเนื่องกันตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน 2) หลักสูตรสอดคล้องกับบริบทสังคม ท้องถิ่น 3) จัดทำโครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่นแบบบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน 4) มีการตรวจสอบประเมินผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรทุกปี 5) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาทุก 3 ปี ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ นโยบายและเป้าหมายของโรงเรียน

1.2.1.2 การพัฒนาบุคลากร เป็นวิธีการพัฒนาบุคลากรสมาชิกเครือข่ายที่มีประโยชน์ในการช่วยให้กระบวนการดำเนินงานของเครือข่ายทุกชั้นตอนเป็นไปด้วยดี ตั้งแต่กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับปัญหาความจำเป็นของเครือข่าย เสนอโครงการ สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากร กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากร สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการพัฒนาบุคลากรร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่ายสมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาในการพัฒนาบุคลากรร่วมกัน กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกันนำแผนงานกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและขยายผลอย่างต่อเนื่อง กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านการพัฒนาบุคลากร ดำเนินการติดตามและประเมินผลในการพัฒนาบุคลากรร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุงซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิสิฐ เทพไกรวัล (2554, หน้า 297) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก และ

ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิษญ์ (2559, หน้า 189) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่าเทคนิค/วิธีการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายเป็นวิธีการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายที่มีประโยชน์ในการช่วยให้กระบวนการดำเนินงานของเครือข่ายทุกขั้นตอนเป็นไปด้วยดีตั้งแต่การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและปัญหา การระบุเป้าหมาย การจัดทำแผนกลยุทธ์ การจัดทำแผนปฏิบัติการ/จัดสรรงบประมาณ การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์การตรวจสอบและประเมินผล และการรายงานผลการดำเนินงาน เป็นวิธีการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของบุคคล รวมทั้งคุณภาพของความสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างบุคคล

1.2.1.3 การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการที่เครือข่ายต้องดำเนินการดังนี้ วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการนิเทศการศึกษา กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมในการนิเทศการศึกษา ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความจำเป็นของเครือข่าย เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่ายในการนิเทศการศึกษา สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการนิเทศการศึกษา กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการนิเทศ การศึกษา วิสัยทัศน์ในการนิเทศการศึกษาที่กำหนดต้องมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่ายมีความชัดเจน มีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการนิเทศการศึกษาร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหา ในการนิเทศการศึกษาร่วมกัน กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการนิเทศการศึกษาเพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน นำแผนงานกิจกรรมในการนิเทศการศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและขยายผลอย่างต่อเนื่อง กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านในการนิเทศการศึกษา และดำเนินการติดตามและประเมินผลในการนิเทศการศึกษาร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกรณีการนิเทศการศึกษาคือ การให้คำปรึกษา ชี้แนะ แนะนำและให้ความช่วยเหลือต่อกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะคงไว้หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพด้านการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Glickmon, Carl D. Stephen P. Gordon and Jovita M. (1995, pp. 43-44) ได้อธิบายไว้ว่า การนิเทศภายในสถานศึกษาจะสำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายต้อง

มีหลักการสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จดังนี้ การนิเทศภายในสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่องตามขั้นตอนกระบวนการนิเทศและบุคลากรที่เป็นหลักสำคัญในการดำเนินการพัฒนาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา คือ ผู้บริหารโรงเรียน โดยความร่วมมือของคณะครูในโรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ประกิจ สิงห์ทอง (2552, หน้า 15) การนิเทศภายในเป็นถึงกระบวนการในการทำงานระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในโรงเรียน การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการดำเนินงาน เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น รวมถึงการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความก้าวหน้า สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนา นครเทพ (2552, หน้า 18) หลักการนิเทศภายในโรงเรียน เป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศภายในสถานศึกษาอาศัยความร่วมมือกันโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจัดทำโดยผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนและผู้สนับสนุนที่มีส่วนเกี่ยวข้องของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การแบ่งงานกันทำการเคารพ ความแตกต่างระหว่างบุคคลการวางแผนการนิเทศการนิเทศด้วยความยืดหยุ่นยืดความต้องการของครูเป็นหลักและครูสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการนิเทศมาสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

1.2.1.4 การจัดการเรียนรู้ เป็นภารกิจที่เครือข่ายจะต้องดำเนินการร่วมกัน ดังนี้ วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่ายในการจัดการเรียนรู้ สร้างความเข้าใจและข้อตกลง ในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการจัดการเรียนรู้ กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ วิสัยทัศน์ของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่าย มีความชัดเจน มีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงใน การจัดการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน นำแผนงานกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและขยายผลอย่างต่อเนื่อง กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลด้านการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน และดำเนินการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง

ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการหรือกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ เจริญพร คำจารย์ (2558, หน้า 295) พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ต้องดำเนินการ ดังนี้ 1) มีโครงการจัดประชุมอบรม เพื่อเพิ่มทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตสื่อ การสอน ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวัดประเมินผลตามสภาพจริง 2) มีคณะกรรมการส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน และ 3) ตรวจสอบประเมินผลและนิเทศช่วยเหลือครู

1.2.1.5 การวัดผล ประเมิน เป็นภารกิจที่เครือข่ายจะต้อง

ดำเนินการร่วมกันดังนี้ วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ และกิจกรรมในการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของเครือข่าย เสนอโครงการความร่วมมือของเครือข่ายในการวัดผลและประเมินผล สร้างความเข้าใจ และข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย ในการวัดผลและประเมินผล กำหนดวิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการวัดผลและประเมินผล วิสัยทัศน์ในการวัดผลและ ประเมินผลที่กำหนด มีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่าย มีความชัดเจนมีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงใน การวัดผลและประเมินผลร่วมกัน เพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาในการวัดผลและประเมินผล ร่วมกันกำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน นำแผนงานกิจกรรมในการวัดผลและประเมินผลไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กำหนดขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลในการนำเครื่องมือการวัดผลและ ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ไปใช้ และดำเนินการติดตามและประเมินผลการใช้เครื่องมือ การวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมิน เพื่อการปรับปรุง ทั้งนี้เนื่องจาก การวัดผล ประเมินผลเป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพการเรียน ช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและ ความสำเร็จของการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ อีระพร อายุวัฒน์ (2552, หน้า 120) ได้เสนอไว้ว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการ

ที่ต่อเนื่องกัน มีความสำคัญมากต่อการเรียนการสอนของนักเรียน เพราะจะเป็นการวัดว่านักเรียนที่เรียนมาแล้วมีความรู้มากน้อยเพียงใดจากที่เรียนมาและเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนักเรียนผ่านเกณฑ์หรือไม่ ซึ่งภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนจะต้องกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้ชัดเจน เครื่องมือในการประเมินให้เพียงพอ และให้มีคุณภาพเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่จะวัด โดยยึดเกณฑ์การประเมินผลของทางราชการที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก สอดคล้องกับ เจริญพร คำจารย์ (2558, หน้า 296) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า โรงเรียนต้องมีการดำเนินการดังนี้ 1) กำหนดแนวทางในการดำเนินงานและจัดทำคู่มือ 2) ส่งเสริมให้ครู มีการประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลายทั้งแบบปรนัย อัตนัยที่เหมาะสมกับผู้เรียน 3) มีแบบวัดและประเมินผลที่มีความเที่ยงตรง สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ 4) กำหนดขอบข่าย กรอบภาระงานที่ชัดเจน 5) มีการกำกับดูแลและการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา

1.2.1.6 สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจาก

ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการต้องดำเนินการ วิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน เสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่ายในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการพัฒนาและจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาและจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา วิสัยทัศน์ในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่กำหนดต้องมีความเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกในเครือข่าย มีความชัดเจนมีเป้าหมายร่วมกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ สร้างพันธสัญญาหรือข้อตกลงในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อศึกษาร่วมกัน เพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของเครือข่าย สมาชิกมีการทำงานเป็นทีมและให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาในการพัฒนาและจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ

การศึกษาร่วมกัน กำหนดแผนกิจกรรมและเป้าหมายในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิด ความสำเร็จ ร่วมกัน นำแผนงาน กิจกรรมในการพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไปสู่ การปฏิบัติในสถานศึกษาและขยายผลอย่างต่อเนื่อง กำหนดขั้นตอนในการติดตามและ ประเมินผลด้านใน การพัฒนาและจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และดำเนินการติดตามและประเมินผลการพัฒนาและจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาร่วมกันและการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง ทั้งนี้เนื่องจาก สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง สิ่งที่น่าความรู้ไปสู่ผู้เรียนในรูปแบบ ของสิ่งพิมพ์และไม่ใช้สิ่งพิมพ์ที่ผู้สอนสามารถส่งถึงผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การเรียน การสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ วสันต์ นาวเหนือว (2550, หน้า 60) ได้เสนอว่า สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ ช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ ชีระพร อายุวัฒน์ (2552, หน้า 22) ได้เสนอว่า สื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาจาก ผู้สอนไปยังผู้เรียนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น รวมทั้งให้ครูสามารถแบ่งเบา ภาระการสอนและประหยัดเวลาได้ โดยที่นักเรียนมีความรู้ความสามารถจากการสอน เร็วขึ้น ดังนั้นควรเอาใจใส่ในการจัดหา จัดทำ จัดบริการ และส่งเสริมการสอนให้ครูรู้จักใช้ สื่อการสอนให้เหมาะสมกับแผนการสอนและคู่มือครูอย่างเพียงพอเพื่อช่วยให้นักเรียน การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจริญพร คำจารย์ (2558, หน้า 293) พบว่าการพัฒนานวัตกรรมและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาต้อง ดำเนินการ ดังนี้ 1) ส่งเสริมบุคลากรให้มีทักษะด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และเกิดรูปธรรม 2) การกำหนดชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่พัฒนางานวิชาการ 3) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์นวัตกรรม 4) จัดทำทะเบียนสื่อ 5) สนับสนุนการใช้สื่อ นวัตกรรม พัฒนา คุณภาพวิชาการ และ 6) สนับสนุนชุมชนให้เข้าถึงเทคโนโลยี

1.2.2 ขั้นตอนวิธีการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวิเคราะห์ปัญหา ระบุปัญหาและตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นติดต่อกับผู้มีส่วนได้เสียและองค์กรที่จะเป็นเครือข่าย 3) ขั้นกำหนดวิสัยทัศน์และพันธ สัญญาสู่เป้าหมายร่วมกัน 4) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือ 5) ขั้นพัฒนา ยุทธศาสตร์ ความร่วมมือและขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม 6) ขั้นติดตามและประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจาก ขั้นตอนวิธีการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เป็นขั้นตอน

การดำเนินงานในการพัฒนาเครือข่ายให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ กนกอร สมปราชญ์ และคณะ (2548, อ้างถึงใน พิสิฐ เทพไกรวัล 2554, หน้า 25-27) ได้กล่าวไว้ว่า ความร่วมมือมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์การสู่ความสำเร็จ เป็นสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลใน การสร้างความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีลำดับขั้นในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ระบุผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย 2) การสนองเหตุผลและความต้องการในการมีส่วนร่วม 3) การสร้างพันธสัญญา สู่เป้าหมายร่วมกัน 4) การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน 5) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความ ร่วมมือ 6) การกำหนดข้อปฏิบัติในการประชุม และ 7) การสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการตัดสินใจ สอดคล้องกับ ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิชัย (2559, หน้า 186)

ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการสร้างเครือข่าย 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสาน หน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์และความต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ พิสิฐ เทพไกรวัล (2554, หน้า, 285) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบเครือข่าย ความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการ/ขั้นตอนการสร้างเครือข่าย ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่

1) ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กร เครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นการพัฒนา ความสัมพันธ์และการใช้ประโยชน์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง สอดคล้อง กับ เพิ่มศักดิ์ บัวรักษ์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความ ร่วมมือด้านวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า กระบวนการสร้างเครือข่ายมี 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การสร้างพันธสัญญา ร่วมกัน 2) การติดต่อประสานงาน 3) การวิเคราะห์ปัญหา 4) การระบุปัญหา 5) การวางแผนจัดทำแผน 6) การดำเนินการตามแผน และ 7) การประเมินผลและรายงาน

1.3 ด้านผลลัพธ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลลัพธ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 1) การประหยัด ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร อาคาร

สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเวลา 2) การเกิดองค์ความรู้ ได้แก่ ความร่วมมือทางวิชาการของเครือข่ายก่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ เกิดการค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากรมีการตื่นตัวต่อการพัฒนาความรู้และความสามารถ และเกิดความคิดริเริ่มหรือแนวคิดใหม่ๆ ในการทำงานที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้แก่ บุคลากรได้รับการพัฒนาตนเองจากผู้มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญทำให้ส่งผลต่อการพัฒนางาน เกิดการเรียนรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ร่วมกัน ได้รับข่าวสารและมีแหล่งข้อมูลเพิ่มมากขึ้น และมีเพื่อนหลากหลายรูปแบบหลายความคิดช่วยแก้ปัญหาในการทำงานได้ 4) ความร่วมมือ ได้แก่ มีการช่วยเหลือแบ่งปัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีการสื่อสารและการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีการระดมความคิดที่หลายหลายในการแก้ปัญหาการทำงาน และ 5) คุณภาพการศึกษา ได้แก่ คุณภาพการเรียนการสอนได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น นักเรียนมีคุณลักษณะตามที่กำหนดและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น เกิดความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการจัดการศึกษา โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและได้รับ การรับรองมาตรฐานทั้งจากภายในและภายนอก และโรงเรียนได้รับการยอมรับจากชุมชนสังคมและหน่วยงานอื่นๆ ทั้งนี้ เนื่องจากการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการทำให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาหรือการทำงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผลจากการดำเนินการเครือข่ายที่ดี สอดคล้องกับ กัญญา กำศิริพิมาน (2545, หน้า 19-20) ได้กล่าวถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการและองค์กรทางการศึกษา มีประเด็นที่สำคัญพอสรุปได้ ดังนี้ 1) ผลที่สถานประกอบการได้รับ 1.1) ประหยัดงบประมาณและบุคลากร 1.2) ได้รับบริการจากสถานศึกษาในส่วนที่ยังขาดอยู่ 1.3) ก่อให้เกิดการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาผลผลิต 1.4) บุคลากรมีการตื่นตัวต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถ 2) ผลที่สถานศึกษาจะได้รับ ได้แก่ 2.1) คุณภาพการเรียนการสอนได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น 2.2) นักเรียนและนักศึกษาได้มีโอกาสได้เลือกเรียนวิชาที่ถนัด 2.3) ครูผู้สอนมีโอกาสศึกษาดูงาน ฝึกงานและแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านปฏิบัติและวิธีการใหม่ๆ 2.4) ประหยัดในการหาซื้อเครื่องมือและค่าใช้จ่ายของสถานศึกษา 2.5) ครูมีส่วนร่วมในการทำงานวิจัยหรือขอทุนวิจัยจากสถานประกอบการ 2.6) ประหยัดค่าใช้จ่ายบุคลากรในสถานศึกษา เพราะได้บุคลากรผู้ชำนาญการจากสถานประกอบการ

การมาเป็นวิทยากร สอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545, หน้า 59-100) ได้กล่าวประโยชน์หรือผลที่เกิดขึ้นจากการสร้างเครือข่ายประกอบด้วย

- 1) เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ 2) ได้พัฒนาตนเองจากผู้มีประสบการณ์มากกว่าซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนางานตามไปด้วย 3) เกิดการยอมรับนับถือ ความศรัทธา ความไว้วางใจเชื่อใจจากสมาชิก ในเครือข่าย 4) ทำให้มีเพื่อนที่หลากหลายรูปแบบ หลายความคิดมาช่วยแก้ปัญหา หากมีปัญหายุ่งยากได้สามารถหาทางออกของปัญหาในการทำงานได้ และ
- 5) เครือข่ายเป็นตัวจุดประกายให้เกิดความคิดริเริ่มหรือแนวคิดใหม่ๆ ในการทำงานที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน

2. ผลการยืนยันรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมเป็นไปได้ มีประโยชน์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผ่านกระบวนการพัฒนารูปแบบหลายขั้นตอนสอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2548, หน้า 92-93) ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้น การสร้างรูปแบบจากการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบและเสนอแนะการนำรูปแบบไปใช้โดยการสร้างคู่มือสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับผลของการศึกษาของ สมุทร ชำนาญ (2546, บทคัดย่อ) พบว่า มีการดำเนินการจำแนกได้เป็น 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- 1) การศึกษาแนวคิดจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
- 2) การสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ 3) การพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ และ 4) การตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง

จากข้อมูลและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพเครือข่ายโรงเรียนในขณะเดียวกันก็ส่งผลให้เกิดคุณภาพการศึกษา และเพื่อให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายโรงเรียนที่ยั่งยืนต่อไป จึงนับเป็นรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน

เอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และสามารถนำไปเป็น
ประโยชน์ สอดคล้องกับกรอบแนวคิด ทฤษฎีของการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบในการบริหารงานเครือข่าย
โรงเรียนโดยตรงควรนำรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน
เอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพเครือข่ายโรงเรียน เพื่อให้เกิด
คุณภาพการศึกษาและการพัฒนาเครือข่ายโรงเรียนที่ยั่งยืนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรศึกษานำรูปแบบที่ได้จาก
การวิจัยนี้ไปทดลองใช้ในการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อ
ตรวจสอบประสิทธิผล และสรุปเป็นภาพรวมของรูปแบบและความถูกต้อง เหมาะสมของ
แต่ละองค์ประกอบ

2.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการ
ดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.3 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือสังกัดอื่น สามารถนำผลจากการวิจัยที่ได้ไป
ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการเครือข่ายเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการ
พัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 จากผลการวิจัย พบว่า วิสัยทัศน์/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ การมีส่วนร่วม
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการติดต่อสื่อสาร โครงสร้างการบริหาร และการระดม
ทรัพยากรเป็นปัจจัยสำคัญของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ดังนั้นควร

ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเชิงคุณภาพ

3.2 ควรทำการวิจัยและพัฒนากระบวนการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา

3.3 ควรนำรูปแบบจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในการบริหารงานของเครือข่ายโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อตรวจสอบรวมความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี